Alphen aan den Rijn

GEMEENTEBLAD

Officiële uitgave van gemeente Alphen aan den Rijn.

Nr. 13298
17 februari
2015

Nadere regels sociaal domein Alphen aan den Rijn 2015

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1 Begrippen

Alle begrippen uit de verordening sociaal domein Alphen aan den Rijn 2015 zijn ook van toepassing op deze nadere regels. In deze nadere regels wordt verstaan onder:

a. begeleiding: activiteiten waarmee een inwoner ondersteund wordt bij het uitvoeren van dagelijkse levensverrichtingen en het aanbrengen en behouden van structuur in en regie over het persoonlijk leven.
b. belangenbehartigers: personen en organisaties die de belangen van kwetsbare inwoners vertegenwoordigen, niet zijnde personen uit het sociaal netwerk.
c. dagbesteding:een vorm van groepsbegeleiding die programmatisch en methodisch georganiseerd wordt, een welomschreven doel heeft en vraagt om een actieve betrokkenheid van de inwoner en gericht is op het structureren van de dag, oefenen met vaardigheden en bevorderen van zelfredzaamheid.
d. dagdeel: een dagdeel is vier uur.
e. eenmalig pgb: een budget dat eenmalig wordt verstrekt voor bijvoorbeeld een woningaanpassing of vervoermiddel.
f. integraal plan: een integraal plan zoals bedoeld in artikel 3 van de verordening.
g. kortdurend verblijf: verblijf in een instelling gedurende maximaal drie dagen per week, gepaard gaande met persoonlijke verzorging, verpleging of begeleiding voor een inwoner met een somatische, psychogeriatrische of psychiatrische aandoening of beperking, of een verstandelijke, lichamelijke of zintuiglijke beperking, die aangewezen is op permanent toezicht, als dat nodig is ter ontlasting van de persoon die hem gebruikelijke zorg of mantelzorg verleent.
h. mantelzorg: langdurige en onbetaalde ondersteuning voor een inwoner die chronisch ziek, beperkt of hulpbehoevend is, vanuit een persoonlijke band tussen mantelzorger en inwoner. Dat kan een familielid zijn, maar ook een vriend of kennis. Een mantelzorger is geen beroepskracht. Mantelzorg is ondersteuning die bovenop de normale dagelijkse zorg van gezinsleden en huisgenoten voor elkaar komt, zoals zorg voor het huishouden of zorg voor de kinderen.
i. persoonlijke verzorging: het ondersteunen bij of het overnemen van activiteiten op het gebied van de persoonlijke verzorging in verband met een somatische, psychogeriatrische of psychiatrische aandoening of beperking, of een verstandelijke, lichamelijke of zintuiglijke beperking, gericht op het opheffen van een tekort aan zelfredzaamheid.
j. persoonsgebonden budget (pgb): een pgb als bedoeld in artikel 2.3.6 van de Wmo of artikel 8.1.1 van de Jeugdwet, zijnde een door het college verstrekt budget aan een inwoner, dat hem in staat stelt de ondersteuning, die in de vorm van een maatwerkvoorziening verstrekt is, van derden te betrekken.
k. professional: een MBO/HBO opgeleid persoon met algemene deskundigheid en brede kennis van ondersteuning of jeugdhulp.
l. specialist: een HBO/WO opgeleid persoon met specifieke deskundigheid en diepgaande kennis op een beperkt terrein van ondersteuning of jeugdhulp.
m. verordening: verordening sociaal domein Alphen aan den Rijn 2015.

Hoofdstuk 2 Integrale benadering

Paragraaf 2.1 Maatwerkvoorziening via een pgb

Artikel 2 Voorwaarden pgb

Het college verstrekt een pgb aan inwoners onder de voorwaarde dat:

1. De inwoner samen met een medewerker van het integraal ondersteuningsteam een verslag of integraal plan opgesteld heeft (tenzij afgezien is van een verslag of integraal plan), waarin benoemd is:
   a. dat een maatwerkvoorziening nodig is;
   b. hoe de inwoner het pgb gaat besteden en;

c. welke resultaten bereikt worden met het pgb.

2. De inwoner zich gemotiveerd op het standpunt stelt dat hij de maatwerkvoorziening als pgb geleverd wenst te krijgen.
3. De inwoner naar het oordeel van het integraal ondersteuningsteam voldoende in staat geacht wordt om, al dan niet met ondersteuning van mensen uit zijn sociaal netwerk, een curator, bewindvoerder, mentor of gemachtigde, de taken, die aan het pgb verbonden zijn, op een verantwoorde manier uit te voeren.
4. De ondersteuning die met het pgb ingekocht wordt naar het oordeel van het integraal ondersteuningsteam veilig, doeltreffend en cliëntgericht is.

Artikel 3 Voorwaarden pgb sociaal netwerk

1. De inwoner aan wie een pgb voor jeugdhulp verstrekt wordt, kan alleen jeugdhulp betrekken van personen die tot zijn sociaal netwerk behoren, als aan de volgende voorwaarden voldaan wordt:
   a. de inzet van het sociaal netwerk is aantoonbaar beter;
   b. de geboden jeugdhulp is passend, adequaat en veilig;
   c. de personen uit het sociaal netwerk die de jeugdhulp gaan bieden, hebben zich voldoende op de hoogte gesteld van de verantwoordelijkheden die aan het bieden van jeugdhulp verbonden zijn en;
   d. bij de personen uit het sociaal netwerk die de jeugdhulp gaan bieden, is geen sprake van dreigende overbelasting.

2. Inzet van het sociaal netwerk met een pgb voor jeugdhulp wordt in ieder geval aantoonbaar beter geacht, als één of meerdere van de volgende omstandigheden aan de orde zijn:
   a. de jeugdhulp is vooraf niet goed in te plannen;
   b. de jeugdhulp moet op ongebruikelijke tijden geboden worden;
   c. de jeugdhulp moet op veel korte momenten per dag geboden worden;
   d. de jeugdhulp moet op verschillende locaties geboden worden;
   e. de jeugdhulp moet 24 uur per dag en op afroep beschikbaar zijn;
   f. de jeugdhulp moet vanwege de aard van de beperking geboden worden door een persoon met wie de inwoner vertrouwd is en goed contact heeft.

Artikel 4 Kwaliteitseisen pgb professionele aanbieders

Professionele aanbieders van maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp die uit een pgb betaald worden, moeten aan dezelfde kwaliteitseisen voldoen als de door het college gecontracteerde professionele aanbieders.

Artikel 5 Hoogte pgb

1. De hoogte van een pgb:
   a. wordt bepaald aan de hand van het verslag of integraal plan;
   b. is toereikend om veilige, doeltreffende, cliëntgerichte en kwalitatief goede ondersteuning in te kopen en;
   c. wordt berekend volgens de tarieven in deze nadere regels.

2. Als voor de aangevraagde maatwerkvoorziening geen tarief bepaald is in deze nadere regels, dan bedraagt de hoogte van het pgb maximaal de kosten van de goedkoopst adequate maatwerkvoorziening in natura.
3. Het pgb kan gedurende het jaar naar behoefte flexibel ingezet worden.

Artikel 6 Tarief pgb

1. Het tarief voor begeleiding is:
   a. € 20 per uur als begeleiding geboden wordt door het sociaal netwerk;
   b. € 34 per uur als begeleiding geboden wordt door een professional;
   c. € 51 per uur als begeleiding geboden wordt door een specialist.

2. Het tarief voor dagbesteding is:
   a. € 28 per dagdeel als dagbesteding geboden wordt door het sociaal netwerk;
   b. € 42 per dagdeel als dagbesteding geboden wordt door een professional en de groepsgrootte groter dan vijf personen is of kan zijn;
   c. € 52 per dagdeel als dagbesteding geboden wordt door een professional dan wel specialist en/of de groepsgrootte kleiner dan vijf personen moet zijn vanwege de aanwezige problematiek.

3. Voor vervoer van en naar dagbesteding kan een bedrag van maximaal € 5 per dag aan het budget toegevoegd worden.
4. Het tarief voor kortdurend verblijf is:
   a. € 67 per dag als kortdurend verblijf geboden wordt door het sociaal netwerk;
   b. € 101 per dag als kortdurend verblijf geboden wordt door een professional.

5. Het tarief voor persoonlijke verzorging is:
   a. € 20 per uur als persoonlijke verzorging geboden wordt door het sociaal netwerk;
   b. € 26 per uur als persoonlijke verzorging geboden wordt door een professional;
   c. € 37 per uur als persoonlijke verzorging geboden wordt door een specialist.

6. Het tarief voor huishoudelijke ondersteuning is € 14 per uur.

Artikel 7 Uitbetaling pgb

1. Een pgb wordt door de Sociale Verzekeringsbank (SVB) uitbetaald aan de zorgaanbieder.
2. Een eenmalig pgb wordt vooralsnog door de gemeente uitbetaald aan de leverancier.

Paragraaf 2.2 Terugvordering

Artikel 8 Algemeen

1. De begrippen die in de nadere regels over terugvordering gebruikt worden en die niet nader omschreven worden, hebben dezelfde betekenis als in de Participatiewet, de IOAW/IOAZ, de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en de verordening sociaal domein Alphen aan den Rijn 2015.
2. De bepalingen in deze paragraaf zijn naast de terugvordering van een uitkering ook van toepassing op een boete, bijzondere bijstand, een bijdrage op basis van de Wet kinderopvang en kwaliteitseisen peuterspeelzalen (Wkkp), een maatwerkvoorziening en een pgb als bedoeld in de verordening sociaal domein Alphen aan den Rijn 2015.

Artikel 9 Gebruikmaking wettelijke bevoegdheid

1. Het college maakt gebruik van de bevoegdheid tot:
   a. het herzien dan wel intrekken van het recht op een uitkering, als de uitkering tot een te hoog bedrag of ten onrechte verleend is;
   b. het terugvorderen, invorderen en bruteren van te veel of ten onrechte verleende uitkering.

2. Van het bepaalde in lid 1 sub b kan afgezien worden als het terug te vorderen bedrag lager is dan € 125, er geen andere terugvorderingen openstaan én de terugvordering niet verrekend kan worden met de periodieke uitkering voor de kosten van levensonderhoud.

Artikel 10 Uitzonderingen die voortvloeien uit jurisprudentie

1. In afwijking van artikel 9 aanhef en onder b wordt de uitkering niet teruggevorderd als een termijn van zes maanden verstreken is na het bekend worden van gegevens, die hadden moeten leiden tot wijziging en of intrekking/beëindiging van de uitkering, tenzij de belanghebbende niet correct aan de inlichtingenplicht voldaan heeft.
2. In afwijking van artikel 9 aanhef en onder b wordt de terugvordering beperkt, bij het niet correct nakomen van de inlichtingenplicht die betrekking heeft op een overschrijding van het vrij te laten vermogen op basis van de Participatiewet, tot het bedrag dat te veel verstrekt zou zijn als de inlichtingenplicht wel correct nagekomen was. De uitkering wordt dan niet over de gehele periode van de schending van de inlichtingenplicht herzien/ingetrokken en teruggevorderd.
3. Een terugvordering wordt niet gebruteerd als de vordering is ontstaan buiten toedoen van de belanghebbende en hem niet verweten kan worden dat de betaling van de schuld niet voldaan is in het kalenderjaar waarop deze betrekking heeft.

Paragraaf 2.3 Invordering

Artikel 11 Terugbetaling en afloscapaciteit

1. Als de belanghebbende een uitkering ontvangt van de gemeente voor de kosten van levensonderhoud, dan wordt de vordering, in overeenstemming met de artikelen 60 van de Participatiewet en 28 van de IOAW/IOAZ, verrekend met deze uitkering.
2. Rekening houdend met de beslagvrije voet, wordt de afloscapaciteit vastgesteld op 7,5% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm of netto grondslag IOAW/IOAZ.
3. Als verrekening van de vordering niet (meer) mogelijk is, dan wordt de belanghebbende in de gelegenheid gesteld (het restant van) de vordering volledig te voldoen binnen zes weken of in maandelijkse termijnen met ten minste 10% van het wettelijk minimumloon.
4. Van het minimale termijnbedrag van 10% wettelijk minimumloon, genoemd in lid 3, kan afgeweken worden als de belanghebbende daarom vraagt, onder overlegging van financiële en andere relevante gegevens. Het college stelt op grond van de individuele situatie het maandelijks af te lossen bedrag vast en bevestigt dit schriftelijk aan de belanghebbende.

5. Zolang de belanghebbende correct aan de betalingsverplichtingen voldoet, vindt er geen heronderzoek plaats naar de afloscapaciteit, tenzij de belanghebbende daar zelf om vraagt. Lopende aflossingen en verrekeningen voor inwerkingtreding van deze nadere regels blijven gehandhaafd.

Artikel 12 Uitstel van betaling

1. Het college kan uitstel van betaling verlenen als de belanghebbende daar om vraagt, omdat hij van mening is de eerder vastgestelde periodieke betalingsverplichting niet te kunnen voldoen.
2. Als niet eerder uitstel van betaling gegeven is én uitstel van betaling gevraagd wordt voor een periode korter dan drie maanden, dan kan het verzoek tot uitstel verleend worden zonder nader onderzoek. In elke andere situatie vindt nader onderzoek plaats naar de financiële situatie. Aan uitstel van betaling kunnen voorwaarden verbonden worden.

Artikel 13 Niet voldoen aan betalingsverplichtingen

Als de belanghebbende niet aan de betalingsverplichtingen voldoet of als hij de voorwaarden waaronder uitstel van betaling gegeven is niet nakomt en de oorspronkelijke betalingstermijn verstreken is, dan neemt het college invorderingsmaatregelen volgens de artikelen 4:112 e.v. van de Awb.

Artikel 14 Rente en kosten

Als het college de vordering overdraagt aan het incassobureau of de deurwaarder, dan wordt de vordering verhoogd met wettelijke rente en kosten van invordering. Voor de hoogte van kosten van invordering wordt aangesloten bij de artikelen 4:113 en 4:120 van de Awb.

Paragraaf 2.4 Kwijtschelding

Artikel 15 Reikwijdte

De bepalingen in dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op:

a. fraudevorderingen die zijn ontstaan als gevolg van het schenden van de inlichtingenplicht;
b. vorderingen die gedekt worden door pand of hypotheek voor zover die vorderingen op die zaken verhaald kunnen worden;
c. bijstand welke verstrekt is in de vorm van een lening;
d. vorderingen die zijn ontstaan, omdat belanghebbende later met betrekking tot dezelfde periode over voldoende middelen beschikte om in de noodzakelijke kosten van het bestaan te voorzien.

Artikel 16 Kwijtschelding bij voldoen aan betalingsverplichtingen

1. Het college kan een vordering geheel of gedeeltelijk kwijtschelden als de belanghebbende:
   a. gedurende vijf jaar volledig aan zijn betalingsverplichtingen voldaan heeft;
   b. gedurende vijf jaar niet volledig aan zijn betalingsverplichtingen voldaan heeft, maar het achterstallige bedrag over die periode, met de daarover eventueel verschuldigde rente en kosten, alsnog voldoet;
   c. gedurende tien jaar geen betalingsverplichtingen heeft verricht en het niet aannemelijk is dat hij deze op enig moment gaat verrichten.

2. Een besluit om een vordering geheel of gedeeltelijk kwijt te schelden, als bedoeld in lid 1 sub a en b, wordt alleen genomen nadat de belanghebbende daar schriftelijk een verzoek voor heeft ingediend en na individuele beoordeling, waarbij het niet (verder) kunnen terugbetalen niet aan de belanghebbende te wijten is.

Artikel 17 Kwijtschelding bij schuldregeling

1. Besloten wordt om mee te werken aan een schuldregeling bij een vordering, welke niet ontstaan is als gevolg van het schenden van de inlichtingenplicht, als:
   a. te voorzien is dat de belanghebbende zijn schulden niet kan betalen;
   b. zonder dit besluit geen schuldregeling tot stand komt;
   c. de vordering van de gemeente ten minste betaald wordt tot het bedrag van tweemaal het bedrag voor concurrente schuldeisers.

2. Het besluit om medewerking te verlenen aan een schuldregeling wordt ingetrokken als:
   a. binnen twaalf maanden geen schuldregeling tot stand komt die voldoet aan de in lid 1 gestelde eisen;
   b. de belanghebbende de aan de schuldregeling verbonden verplichtingen niet nakomt of als er onjuiste of onvolledige gegevens verstrekt zijn.

Hoofdstuk 3 Voorzieningen

Paragraaf 3.1 Maatwerkvoorzieningen Jeugdwet

Artikel 18 Ernstige Enkelvoudige Dyslexie

1. Op basis van artikel 10 lid 2 van de verordening wijst het college Ernstige Enkelvoudige Dyslexie aan als een algemene voorziening jeugd, mits deze geboden wordt door een door het college gecontracteerde aanbieder.
2. Het college maakt met aanbieders afspraken over de voorwaarden waaronder zij behandeling voor Ernstige Enkelvoudige Dyslexie mogen verlenen in opdracht van het college.

Paragraaf 3.2 Maatwerkvoorzieningen Wmo

Artikel 19 Woningsanering

1. Het college kan onder de volgende voorwaarden een vergoeding verstrekken voor een woningsanering:
   a. er moet een acute noodzaak voor een woningsanering vastgesteld zijn, vanwege caraklachten in verband met een allergie voor huisstof of huisstofmijt;
   b. de woningsanering moet binnen één jaar nadat voor de eerste keer allergie voor huisstof of huisstofmijt vastgesteld is, aangevraagd zijn;
   c. bij de aanschaf van de huidige vloer- en raambedekking mag geen sprake geweest zijn van een (verwachte) noodzaak tot vervanging en mag de huidige woning niet eerder door de inwoner gesaneerd zijn op grond van de Wmo of andere wet- en regelgeving.

2. Als voldaan is aan de in lid 1 genoemde voorwaarden, dan kunnen de volgende voorzieningen verstrekt worden:
   a. vervanging vloerbedekking woonkamer en één slaapkamer voor maximaal € 35 per vierkante meter (inclusief arbeid, noodzakelijke materialen en btw);
   b. vervanging raambekleding woonkamer voor maximaal € 400;
   c. vervanging raambekleding één slaapkamer voor maximaal € 150.

3. De afschrijvingstermijnen bij woningsanering zijn als volgt:
   d. het artikel is nieuwer dan 1 jaar: 7/7 van bovengenoemde kosten;
   e. het artikel is tussen de 1 en 2 jaar oud: 6/7 van bovengenoemde kosten;
   f. het artikel is tussen de 2 en 3 jaar oud: 5/7 van bovengenoemde kosten;
   g. het artikel is tussen de 3 en 4 jaar oud: 4/7 van bovengenoemde kosten;
   h. het artikel is tussen de 4 en 5 jaar oud: 3/7 van bovengenoemde kosten;
   i. het artikel is tussen de 5 en 6 jaar oud: 2/7 van bovengenoemde kosten;
   j. het artikel is tussen de 6 en 7 jaar oud: 1/7 van bovengenoemde kosten.

Artikel 20 Primaat verhuizen

1. Als de kosten voor een woningaanpassing hoger zijn dan € 5000, dan geldt het primaat verhuizen.
2. Als een woning volledig aanpasbaar is, maar de kosten hiervan het primaat overstijgen, dan is het mogelijk de van toepassing zijnde verhuiskostenvergoeding eenmalig uit te keren. Voorwaarde hiervoor is dat de inwoner met een beperking de woning volledig aan laat passen, er worden geen andere woonvoorzieningen meer verstrekt anders dan die ook in een geschikte woning nodig zouden zijn geweest.

Artikel 21 Verhuiskosten

1. De vergoeding voor verhuis- en stofferingskosten wordt als volgt vastgesteld:

a. € 1100 voor de verhuizing;
b. € 1100 voor de stoffering van woonkamer en keuken;
c. € 550 voor de stoffering van elke slaapkamer.

2. Kosten van tijdelijke huisvesting op basis van de werkelijke kosten, met een maximum van:

a. bij zelfstandige woonruimte: het bedrag genoemd in artikel 13 lid 1 sub a van de Wet op de huurtoeslag;
b. bij niet-zelfstandige woonruimte: het bedrag genoemd in artikel 13 lid 1 sub b van de Wet op de huurtoeslag.

Artikel 22 Onderhoud, keuring en reparatie van een woonvoorziening

1. Verstrekking van een voorziening voor onderhoud, keuring en reparatie van een woonvoorziening vindt plaats:

a. in natura als de betreffende woonvoorziening in bruikleen verstrekt is;
b. als pgb als onderdeel van het te verstrekken pgb voor de betreffende woonvoorziening;

c. als pgb als de woonvoorziening eerder op basis van de verordening of hiermee vergelijkbare voorafgaande wetgeving in eigendom verstrekt is.
2. Voor de kosten voor onderhoud, reparatie en verzekering van woonvoorzieningen die als pgb verstrekt zijn, kan jaarlijks een bedrag verstrekt worden van maximaal 7% van het verstrekte pgb.

Artikel 23 Afschrijvingstermijnen bij aanpassing van badkamer en keuken

1. Als de noodzaak voor aanpassing van de keuken en/of badkamer is komen vast te staan en de huidige keuken en/of badkamer nog niet afgeschreven zijn, dan wordt een vergoeding verstrekt op basis van de restwaarde van de bestaande keuken en/of badkamer.
2. De restwaarde wordt vastgesteld op basis van de volgende afschrijvingstermijnen:
a. minder dan 1 jaar oud: 20/20 van de kosten worden vergoed;
b. tussen 1 en 2 jaar oud: 19/20 van de kosten worden vergoed;
c. tussen 2 en 3 jaar oud: 18/20 van de kosten worden vergoed;
d. tussen 3 en 4 jaar oud: 17/20 van de kosten worden vergoed;
e. tussen 4 en 5 jaar oud: 16/20 van de kosten worden vergoed;
f. tussen 5 en 6 jaar oud: 15/20 van de kosten worden vergoed;
g. tussen 6 en 7 jaar oud: 14/20 van de kosten worden vergoed;
h. tussen 7 en 8 jaar oud: 13/20 van de kosten worden vergoed;
i. tussen 8 en 9 jaar oud: 12/20 van de kosten worden vergoed;
j. tussen 9 en 10 jaar oud: 11/20 van de kosten worden vergoed;
k. tussen 10 en 11 jaar oud: 10/20 van de kosten worden vergoed;
l. tussen 11 en 12 jaar oud: 9/20 van de kosten worden vergoed;
m. tussen 12 en 13 jaar oud: 8/20 van de kosten worden vergoed;
n. tussen 13 en 14 jaar oud: 7/20 van de kosten worden vergoed;
o. tussen 14 en 15 jaar oud: 6/20 van de kosten worden vergoed;
p. tussen 15 en 16 jaar oud: 5/20 van de kosten worden vergoed;
q. tussen 16 en 17 jaar oud: 4/20 van de kosten worden vergoed;
r. tussen 17 en 18 jaar oud: 3/20 van de kosten worden vergoed;
s. tussen 18 en 19 jaar oud: 2/20 van de kosten worden vergoed;
t. tussen 19 en 20 jaar oud: 1/20 van de kosten worden vergoed;
u. meer dan 20 jaar oud: de inwoner met een beperking betaalt alle kosten zelf.

Artikel 24 Autokostenvergoeding

1. Het college kan onder de volgende voorwaarden een autokostenvergoeding verstrekken:
a. de inwoner gebruikt de auto aantoonbaar meer dan 2000 kilometer per jaar;
b. er zijn geen andere (voorliggende) voorzieningen die de vervoersbeperking van de inwoner kunnen oplossen.
2. Alles boven de 2000 kilometer kan tot maximaal 2000 kilometer vergoed worden, hierbij geldt een kilometertarief van € 0,30 per kilometer, de maximale jaarlijkse vergoeding komt hierdoor uit op € 600.
3. Het college kan onder de volgende voorwaarden een autokostenvergoeding verstrekken aan inwoners met een vervoersbeperking, waarbij het CVV (collectief en/of individueel) geen adequate oplossing biedt en geen andere oplossingen mogelijk zijn:
a. het gaat om wezenlijke contacten en;
b. tegenbezoek van deze contacten is onmogelijk.
4. Afhankelijk van de vervoersbehoefte kan aan de in lid 3 genoemde inwoners maximaal € 600 per jaar aan vergoeding verstrekt worden.

Artikel 25 Sportvoorziening

1. Een sportvoorziening wordt maximaal eens in de drie jaar verstrekt en bedraagt maximaal € 4000 inclusief aanschaf, onderhoud, reparatie en verzekering.
2. Als nog geen sprake is van actieve sportbeoefening, dan kan de inwoner een vergoeding van maximaal € 4000 ontvangen voor de huur van sporthulpmiddelen gedurende een proefperiode van maximaal zes maanden.
3. De inwoner kan alleen een vergoeding voor de huur van de sportvoorziening ontvangen als de gecontracteerde leveranciers van de gemeente de sportvoorziening niet tijdelijk kunnen leveren.

Paragraaf 3.3 Onkostenvergoeding voor arbeidsinschakeling

Artikel 26 Reiskosten

1. Het college kan aan de belanghebbende een vergoeding verstrekken voor de gemaakte kosten voor vervoer, voor zover het college dit vervoer noodzakelijk acht voor het kunnen voldoen aan de verplichtingen die verbonden zijn aan arbeidsinschakeling.
2. In afwijking van lid 1 wordt de belanghebbende binnen een reisafstand van 10 kilometer (enkele reis) geacht te kunnen lopen of fietsen en komen reiskosten niet in aanmerking voor vergoeding.

Dit wordt berekend van vertrekadres tot bestemmingsadres via Routenet.nl (kortst mogelijke route met de fiets).
3. Het college kan besluiten van lid 2 af te wijken, als lopen of fietsen vanwege de persoonlijke situatie, redelijkerwijs niet van de belanghebbende verlangd kan worden.
4. Vergoeding van reiskosten vindt plaats op basis van de kosten van openbaar vervoer tweede klasse, waarbij de goedkoopste mogelijkheid vergoed wordt.
5. In uitzonderingsgevallen kan overgegaan worden tot vergoeding van de kosten van eigen vervoer; voor de bepaling van de kosten wordt aangesloten bij de maximale onbelaste vergoedingen volgens de belastingwetgeving, waarbij de kortste reisafstand gehanteerd wordt.
6. De vergoeding wordt periodiek uitbetaald.
7. Gemaakte reiskosten kunnen tot maximaal drie maanden na de periode waarop ze betrekking hebben gedeclareerd worden.

Artikel 27 Tegemoetkoming kinderopvangtoeslag
1. Het college verstrekt aan doelgroepouders als bedoeld in artikel 1 lid 13 van de Wkkp, in aanvulling op de door de Belastingdienst te verstrekken kinderopvangtoeslag, een bijdrage voor de voor eigen rekening blijvende kosten van kinderopvang.
2. Daarnaast komt in aanmerking voor vergoeding, de kosten voor tussenschoolse opvang als het voor arbeidsinschakeling noodzakelijk is dat kinderen van de belanghebbende hiervan gebruik maken.

Artikel 28 Overige kosten
1. Voor vergoeding komen in aanmerking, de kosten die de belanghebbende moet maken om werk te kunnen aanvaarden of die noodzakelijk zijn voor arbeidsinschakeling.
2. De in lid 1 bedoelde kosten:
a. zijn, naar het oordeel van het college, noodzakelijk en aantoonbaar en kunnen in redelijkheid niet ten laste van de belanghebbende gebracht worden;
b. kunnen niet vergoed worden vanuit een voorliggende voorziening;
c. bedragen maximaal de goedkoopst adequate oplossing.

Hoofdstuk 4 Specifieke bepalingen Jeugdwet
Geen nadere regels.

Hoofdstuk 5 Specifieke bepalingen Wmo
Paragraaf 5.1 Regels voor bijdragen Wmo en kostprijs maatwerkvoorzieningen

Artikel 29 Bijdrage algemene voorziening
1. Voor een algemene voorziening die in opdracht van het college gerealiseerd wordt, kan aan de inwoner een bijdrage gevraagd worden voor de algemeen gebruikelijke kosten die vanuit de voorziening betaald worden voor de inwoner.
2. De bijdrage voor een algemene voorziening wordt vastgesteld en geïnd door de aanbieder van de voorziening.

Artikel 30 Bijdrage maatwerkvoorziening of pgb
1. Voor een maatwerkvoorziening of pgb wordt aan de inwoner een bijdrage in de kosten gevraagd volgens het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015.
2. Het college vraagt geen bijdrage voor:
a. voorzieningen voor inwoners onder de 18 jaar, uitzondering hierop zijn de woningaanpassingen, hiervoor wordt aan de ouder(s) een bijdrage gevraagd;
b. een rolstoel en het onderhoud hiervan;
c. het collectief vraagafhankelijk vervoer (CVV), hiervoor wordt een gereduceerd tarief (ritbijdrage) aan de inwoner gevraagd.
3. De bijdrage voor een maatwerkvoorziening of pgb is gelimiteerd tot een bedrag gelijk aan de kostprijs van de goedkoopst adequate maatwerkvoorziening in natura.
4. De bijdrage voor een maatwerkvoorziening of pgb wordt gevraagd zolang de voorziening gebruikt wordt of tot de kostprijs bereikt is.
5. Bij de huur van een maatwerkvoorziening wordt een bijdrage gevraagd zolang de gemeente huur betaalt voor de voorziening.
6. De bijdrage voor een maatwerkvoorziening of pgb wordt vastgesteld en geïnd door het Centraal Administratie Kantoor (CAK).
7. De bijdrage voor maatschappelijke opvang wordt vastgesteld en geïnd door het CAK als het gaat om mensen met een Wlz-indicatie, de Binnenvest heeft deze taak als het gaat om mensen zonder een Wlz-indicatie die gebruik maken van de maatschappelijke opvang van de centrumgemeente.

Paragraaf 5.2 Mantelzorgwaardering

Artikel 31 Mantelzorgwaardering

1. Het college verstrekt een geldbedrag van € 200 voor de jaarlijkse waardering van mantelzorgers van inwoners.
2. De inwoner die mantelzorg ontvangt kan, eventueel met hulp van iemand uit zijn sociaal netwerk, één geldbedrag aanvragen voor zijn mantelzorger(s).
3. Voor de beoordeling of de mantelzorger in aanmerking komt voor het geldbedrag, wordt als richtlijn aangehouden dat iemand gedurende een periode van minimaal drie aaneengesloten maanden minimaal acht uur per week mantelzorg verricht.
4. De woonplaats van de inwoner die mantelzorg ontvangt, is bepalend dus de mantelzorger kan in een andere gemeente wonen.
5. De inwoner die mantelzorg ontvangt kan, als hij een beroep wil doen op het geldbedrag, eventueel met hulp van iemand uit zijn sociaal netwerk, een melding doen bij een medewerker van het integraal ondersteuningsteam.
6. De mantelzorgwaardering kan, afhankelijk van de persoonlijke situatie, verstrekt worden voor een bepaalde periode of voor onbepaalde tijd.
7. Bij verstrekking voor onbepaalde tijd wordt de mantelzorgwaardering ingetrokken als:

a. de inwoner die mantelzorg ontvangt verhuist naar een andere gemeente;
b. de inwoner die mantelzorg ontvangt overlijdt;
c. de mantelzorger van de inwoner niet meer voldoet aan de richtlijn zoals omschreven in lid 3.

8. Het geldbedrag wordt jaarlijks door de gemeente uitbetaald aan de inwoner die mantelzorg ontvangt.

Hoofdstuk 6 Specifieke bepalingen Participatiewet

Paragraaf 6.1 Individuele inkomenstoeslag

Artikel 32 Aanvullende voorwaarden

1. Personen die op de datum van aanvraag of gedurende de 36 maanden voorafgaand aan de aanvraag door het rijk bekostigd onderwijs volgen/volgden, worden geacht uitzicht op inkomensverbetering te hebben en komen niet voor de individuele inkomenstoeslag in aanmerking.
2. Een belanghebbende komt niet in aanmerking voor een individuele inkomenstoeslag als gedurende twaalf maanden voorafgaand aan de aanvraag een maatregel opgelegd is wegens schending van de arbeids- of re-integratieplicht.

Paragraaf 6.2 Draagkracht

Paragraaf 6.2.1 Vaststelling draagkracht

Artikel 33 Algemeen

De financiële draagkracht wordt gevormd door:

a. het vast te stellen deel van het inkomen, en
b. het vast te stellen deel van het vermogen.

Paragraaf 6.2.2 Draagkracht naar inkomen

Artikel 34 Draagkrachtperiode

1. De draagkracht wordt vastgesteld voor een periode van twaalf maanden.
2. De ingangsdatum van de draagkrachtperiode is de eerste dag van de maand waarin de aanvraag op basis van artikel 35 van de Participatiewet ingediend wordt of een voorziening als bedoeld in artikel 12 van de verordening toegekend wordt.
3. Als bijzondere bijstand met terugwerkende kracht verleend wordt, dan kan in afwijking van lid 2, de ingangsdatum van de draagkrachtperiode bepaald worden op de eerste dag van de maand waarin de kosten gemaakt zijn.

Artikel 35 Berekening draagkrachtruimte

1. Bij de berekening van de draagkracht wordt uitgegaan van het netto inkomen per maand, exclusief vakantietoeslag, keer twaalf.
2. Als de belanghebbende en zijn eventuele partner een vast inkomen hebben, dan wordt bij de berekening uitgegaan van het meest recente maandinkomen.
3. Als de belanghebbende en/of zijn eventuele partner over een wisselend inkomen beschikken, wordt uitgegaan van het gemiddelde inkomen over de afgelopen drie maanden voorafgaand aan de datum van de aanvraag bijzondere bijstand dan wel het toekennen van de voorziening.

4. Middelen die niet tot het inkomen gerekend worden op basis van artikel 31 lid 2, de oudedagsvoorziening als bedoeld in artikel 33 lid 5, de individuele inkomenstoeslag als bedoeld in artikel 36 en de individuele studietoeslag als bedoeld in artikel 36 sub b van de Participatiewet worden voor de draagkrachtberekening niet meegenomen.
5. De draagkrachtruimte wordt vastgesteld door op het inkomen het volgende in mindering te brengen:
a. 110% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm als bedoeld in artikel 5 sub c van de Participatiewet onder aftrek van de vakantietoeslag als genoemd in artikel 19 lid 3 van de Participatiewet en;
b. eventuele buitengewone lasten die gelet op de persoonlijke situatie van de belanghebbende noodzakelijk zijn, waarvoor geen beroep gedaan kan worden op een voorliggende voorziening en geen bijzondere bijstand verleend wordt.
6. Voor de van toepassing zijnde bijstandsnorm als bedoeld in lid 5 wordt uitgegaan van de norm die geldt op het moment van de aanvraag.

Artikel 36 Vaststelling draagkracht

1. De draagkracht wordt vastgesteld op 35% van de draagkrachtruimte.
2. Als bijzondere bijstand aangevraagd wordt voor de algemene kosten van het bestaan, dan is de draagkracht 100%.
3. Algemene kosten van het bestaan als bedoeld in lid 2 zijn kosten waarvan men gewoonlijk geacht wordt deze zelf te betalen, ook vanuit een inkomen op bijstandsniveau. Onder deze kosten wordt in ieder geval verstaan: woonkosten en inrichtingskosten.
4. De draagkracht geldt over de periode van twaalf maanden en wordt niet tussentijds aangepast. Hiervan kan in een individuele situatie afgeweken worden op verzoek van de belanghebbende als het inkomen met tenminste 10% gedaald is.

Paragraaf 6.2.3 Draagkracht naar vermogen

Artikel 37 Berekening draagkracht naar vermogen

1. Het vermogen voor zover dat meer bedraagt dan de van toepassing zijnde vermogensgrens als bedoeld in artikel 34 lid 3 van de Participatiewet wordt volledig als draagkracht aangemerkt.
2. Het vermogen als bedoeld in artikel 34 lid 2 van de Participatiewet wordt buiten beschouwing gelaten.
3. Een auto of motor tot een waarde van € 3000 wordt, met in achtneming van artikel 34 lid 2 sub a van de Participatiewet, niet tot het vermogen gerekend. De waarde wordt vastgesteld aan de hand van de ANWB/BOVAG koerslijst. Als de waarde met deze koerslijst niet bepaald kan worden, dan wordt een gemiddelde genomen van de waarde van drie vergelijkbare auto's/motoren op verkoopsites.

Paragraaf 6.3 Bijdragen voor kinderen tot 18 jaar

Artikel 38 Voorwaarden

1. De aanvrager kan in aanmerking komen voor een bijdrage van de gemeente in de schoolkosten en de kosten van deelname aan sportieve en culturele activiteiten van de ten laste komende kinderen als:
a. het inkomen, exclusief vakantiegeld, niet hoger is dan 110% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm exclusief vakantietoeslag en;
b. het vermogen niet hoger is dan het vrij te laten bedrag als genoemd in artikel 34 van de Participatiewet.
2. Voor de vaststelling van het inkomen gelden de volgende regels:
a. als sprake is van een vast inkomen, dan wordt uitgegaan van het meest recente maandinkomen;
b. als sprake is van een wisselend inkomen, dan wordt uitgegaan van het gemiddelde inkomen over de afgelopen drie maanden voorafgaand aan de datum van de aanvraag.
3. In afwijking van lid 1 en 2 wordt het inkomen van de persoon die aan een traject schuldhulpbemiddeling of schuldsanering deelneemt gedurende het traject gelijkgesteld met het wettelijk sociaal minimum.

Artikel 39 Bijdrage voor schoolkosten

1. De bijdrage voor schoolkosten kan verleend worden voor de volgende kosten:
a. kosten van een excursie, een schoolreisje of werkweek tot een bedrag van maximaal € 125 per kind per schooljaar;
b. kosten van een fiets bij de overgang van de basisschool naar het voortgezet onderwijs. De bijdrage voor deze kosten bedraagt éénmalig maximaal € 230 per kind;
c. aanschafkosten van een computer voor een gezin met kinderen in de leeftijd van 7 tot 18 jaar. De computer wordt per gezin één keer per 5 jaar in natura verstrekt.

Artikel 40 Deelname/bijdrage sportieve en culturele activiteiten

1. Kinderen kunnen jaarlijks deelnemen aan een sportieve óf een culturele activiteit.
2. Voor kinderen uit de gemeente Alphen aan den Rijn vindt deelname aan sportieve en culturele activiteiten in beginsel plaats via het Alphense Jeugddeelnamefonds.
3. Als het Alphense Jeugddeelnamefonds geen kinderen (meer) kan plaatsen, omdat het maximaal aantal deelnemers bereikt is of omdat de activiteit niet aangeboden wordt, dan kan een financiële bijdrage verstrekt worden in de kosten van lidmaatschap of contributie.
4. Voor kinderen uit de gemeenten Kaag en Braassem en Nieuwkoop vindt deelname aan sportieve activiteiten plaats via het Jeugdsportfonds.
5. Voor kinderen uit de gemeenten Kaag en Braassem en Nieuwkoop die willen deelnemen aan een culturele activiteit kan een financiële bijdrage verstrekt worden in de kosten van lidmaatschap of contributie.
6. De hoogte van de in lid 3 en 5 genoemde bijdrage is maximaal € 130 per jaar per kind.

Artikel 41 Betaling van de bijdrage

De bijdrage voor de kinderen wordt door de gemeente betaald na overleg van de (proforma)nota en wordt overgemaakt aan de belanghebbende of rechtstreeks aan de school, vereniging of leverancier.
Paragraaf 6.4 Bijdrage duurzame gebruiksgoederen

Artikel 42 Voorwaarden

1. De aanvrager kan in aanmerking komen voor een bijdrage van de gemeente voor de aanschaf of vervanging van duurzame gebruiksgoederen als:
a. het inkomen in de periode van drie jaar voorafgaand aan de aanvraag niet hoger is dan 110% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm, beide exclusief vakantiegeld/toeslag en;
b. het vermogen niet hoger is dan het vrij te laten bedrag als genoemd in artikel 34 van de Participatiewet en;
c. gedurende drie jaar voorafgaand aan de aanvraag een zelfstandig huishouden gevoerd is.
2. Als een bijdrage verstrekt is voor de aanschaf van een duurzaam gebruiksgoed, dan kan voor dit zelfde duurzame gebruiksgoed voor een periode van zeven jaar na verstrekking niet nogmaals een bijdrage worden verstrekt.
3. Voor zover er recht bestaat, dan wel een bijdrage verstrekt is voor een computer aan een gezin met kinderen, dan is er geen recht op een bijdrage voor het duurzaam gebruiksgoed genoemd in artikel 43 lid 2 sub b.

Artikel 43 Duurzame gebruiksgoederen

1. De bijdrage van de gemeente kan verstrekt worden voor duurzame gebruiksgoederen die noodzakelijk zijn voor het voeren van een huishouden.
2. Duurzame gebruiksgoederen zoals bedoeld in het eerste lid zijn:
a. een wasmachine, stofzuiger, koelkast en een kookplaat; en
b. een televisie óf een computer.
3. De bijdrage bedraagt per huishouden maximaal € 380 per jaar, waarbij de bedragen van het Nibud gehanteerd worden.

Artikel 44 Betaling van de bijdrage

De bijdrage duurzame gebruiksgoederen wordt door de gemeente betaald na overleg van de (proforma)nota en wordt overgemaakt aan de belanghebbende of rechtstreeks aan de leverancier.
Paragraaf 6.5 Collectieve aanvullende zorgverzekering voor minima

Artikel 45 Aanspraak

1. Een persoon heeft recht op deelname aan de collectieve zorgverzekering van Zorg en Zekerheid en op een bijdrage hierin van het college als:
a. het gezamenlijk inkomen niet hoger is dan 130% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm, beide exclusief vakantiegeld/toeslag;
b. het vermogen niet hoger is dan de toepasselijke vermogensgrens als bedoeld in artikel 34 van de Participatiewet;
c. voldaan wordt aan de bepalingen ingevolge de Participatiewet.
2. Bij een inkomen tot en met 110% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm exclusief vakantiegeld verstrekt het college een bijdrage die gelijk is aan 85% van de premie voor de standaard verzekering en 70% van de premie voor de top verzekering.
3. Bij een inkomen hoger dan 110% maar niet hoger dan 130% verstrekt het college een bijdrage die gelijk is aan 50% van de premie voor de standaard verzekering en 40% van de premie voor de top verzekering.

4. Voor huidige klanten van de gemeenten Kaag en Braassem en Nieuwkoop en de voormalige gemeente Rijnwoude geldt overgangsrecht van 1 jaar. Zij krijgen in 2015 nog een vergoeding voor de standaardverzekering van 100%.

Artikel 46 Toetsing en beëindiging (heronderzoek)

1. Jaarlijks vindt een toetsing plaats of de deelnemer, die geen bijstand ontvangt, aan de gestelde voorwaarden voor voortzetting van de deelname aan de collectieve aanvullende zorgverzekering voldoet.
2. De collectieve zorgverzekering eindigt per 31 december van het kalenderjaar, waarin de deelnemer niet meer aan de voorwaarden voor deelname als bedoeld in artikel 45 lid 1 voldoet.
3. In afwijking van lid 2 eindigt de collectieve zorgverzekering op de datum waarop de deelnemer niet meer ingeschreven staat als inwoner van de gemeente volgens de Basisregistratie Personen (BRP) of de uitkering beëindigd is wegens fraude.
4. Bij beëindiging van de collectieve zorgverzekering vervalt het recht op de tegemoetkoming/bijdrage in de premie van de collectieve aanvullende zorgverzekering.

Paragraaf 6.6 Overige bepalingen bijzondere bijstand

Artikel 47 Ingangsdatum bijzondere bijstand

1. Bijzondere bijstand wordt overeenkomstig artikel 44 lid 1 van de Participatiewet niet verleend voor kosten die gemaakt zijn voorafgaand aan de aanvraag om bijstand.
2. In een bijzondere individuele situatie kan van lid 1 afgeweken worden, als de kosten gemaakt zijn in de periode van maximaal drie maanden voorafgaand aan de datum van de aanvraag. Deze uitzonderingsbepaling is niet van toepassing op een aanvraag duurzame gebruiksgoederen.

Paragraaf 6.7 Overige bepalingen algemene bijstand

Artikel 48 Verlaging wegens woonsituatie

1. Gelet op artikel 27 van de Participatiewet wordt de uitkering verlaagd als een woning bewoond wordt waaraan voor belanghebbende geen kosten van huur, dan wel kosten van de eigen woning, verbonden zijn.
2. De verlaging bedraagt 20% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm.

Hoofdstuk 7 Overige bepalingen

Geen nadere regels.

Hoofdstuk 8 Inspraak, cliëntenparticipatie en klachten

Geen nadere regels.

Hoofdstuk 9 Slotbepalingen

Artikel 49 Citeertitel

Deze nadere regels worden aangehaald als: Nadere regels sociaal domein Alphen aan den Rijn 2015.

Artikel 50 Inwerkingtreding

Deze nadere regels treden met terugwerkende kracht in werking op 1 januari 2015.
Vastgesteld in de vergadering van het college van burgemeester en wethouders op 3 februari 2015,
de secretaris, de burgemeester,

Bijlage Toelichting op de Nadere regels sociaal domein Alphen aan den Rijn 2015

Artikel 2 Voorwaarden pgb

In de Wmo 2015 is geregeld dat inwoners, aan wie een maatwerkvoorziening verstrekt is, onder voorwaarden, het recht hebben om te kiezen voor een pgb. Voor een algemene voorziening kan dus geen pgb verstrekt worden.
In de Wmo 2015 worden drie voorwaarden beschreven waaraan inwoners moeten voldoen om in aanmerking te komen voor een pgb:

- Inwoners moeten het vermogen hebben om een pgb goed te besteden. Dit betekent dat de inwoner in staat moet zijn om de aan het pgb verbonden taken op een verantwoorde manier uit te voeren. De inwoner mag daarbij ondersteund worden door mensen uit zijn sociaal netwerk dan wel door een curator, bewindvoerder, mentor of gemachtigde.
- De inwoner moet zich gemotiveerd op het standpunt stellen dat hij de maatwerkvoorziening als pgb geleverd wenst te krijgen.
- De voorzieningen die de inwoner met het pgb wil inkopen moeten veilig, doeltreffend en cliëntgericht zijn.

Een pgb kan een geschikt instrument zijn voor de inwoner om zijn leven naar eigen wensen en behoeften in te vullen. Het is een verstrekkingsvorm die bij uitstek geschikt is voor inwoners die zelf de regie over hun leven kunnen voeren. De gemeente Alphen aan den Rijn streeft ernaar dat een pgb niet nodig is, omdat alle gewenste voorzieningen op lokaal en regionaal niveau aanwezig zijn, maar beseft hierbij dat dit niet in alle gevallen mogelijk is.
Het collectief vraagafhankelijk vervoer (CVV) wordt in de gemeente Alphen aan den Rijn uitgevoerd door de regiotaxi Holland Rijnland. Als de regiotaxi toereikend is om inwoners lokaal te verplaatsen, dan is het niet mogelijk om hiervoor een pgb te verstrekken. Vanwege de houdbaarheid van het collectieve vervoerssysteem wordt hier terughoudend mee omgegaan.
Maatschappelijke opvang kan niet uitgesloten worden van een pgb. Het is echter de vraag of mensen aan wie maatschappelijke opvang verstrekt is, kunnen voldoen aan de voorwaarden die aan een pgb verbonden zijn. In de praktijk wordt een pgb voor maatschappelijke opvang daarom niet verstrekt.
Artikel 3 lid 4 van de verordening stelt dat als een integraal plan opgesteld wordt daarin aangegeven wordt van welke voorzieningen gebruik gemaakt wordt en/of voor welke maatwerkvoorzieningen de inwoner een aanvraag bij het college indient. Hiermee wordt voldaan aan een belangrijk criterium vanuit de Jeugdwet, waarin de toepassing van één gezin, één plan, als één van de belangrijke instrumenten genoemd wordt. Een plan, door de aanvrager samen met het jeugd- en gezinsteam opgesteld, moet dan ook de basis zijn voor het verstrekken van een pgb. Als voorwaarde wordt daarom gesteld dat een plan ten grondslag moet liggen aan het verstrekken van een pgb. In het plan moet benoemd worden welke resultaten nagestreefd worden (stabilisatie problematiek, ontwikkeling vaardigheden etc.). Als de besteding van het pgb niet opgenomen is in het integraal plan, dan moet de budgethouder een afzonderlijk budgetplan opstellen waarin hij aangeeft hoe hij het pgb gaat inzetten. Door periodiek het plan te gebruiken om vast te stellen wat de ondersteuning opgeleverd heeft, wordt ook de kwaliteit en doelmatigheid van de verleende ondersteuning inzichtelijk gemaakt. Het pgb kan overigens deel uitmaken van een arrangement, waarbij onderdelen van ondersteuning in natura en onderdelen via een pgb ingezet worden.
De Jeugdwet stelt dat, om in aanmerking te komen voor een pgb, de inwoner zich gemotiveerd op het standpunt moet stellen dat het door de gemeente gecontracteerde aanbod niet passend is in zijn situatie. De aanvrager heeft dus een motiveringsplicht. Als de aanvrager dit beargumenteerd heeft, dan kan deze voorwaarde geen basis voor het college zijn om een pgb te weigeren. De Wmo 2015 stelt dat de inwoner zich gemotiveerd op het standpunt moet stellen dat hij de maatwerkvoorziening als pgb geleverd wenst te krijgen.
In de voorwaarden is opgenomen dat de inwoner of zijn ouders voldoende in staat moet zijn om zijn belangen te behartigen. In de Jeugdwet is vastgelegd dat een pgb alleen verstrekt wordt als de inwoner (bij inwoners tot 16 jaar gaat het om de ouders van de inwoner) naar het oordeel van het integraal ondersteuningsteam op eigen kracht voldoende in staat is tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake dan wel met hulp uit zijn sociaal netwerk dan wel van een curator, bewindvoerder, mentor of gemachtigde in staat is de aan een pgb verbonden taken op een verantwoorde manier uit te voeren.
Het gaat om de volgende twee aspecten:

- Kan hij een juiste beoordeling maken van zijn belangen ten aanzien van de hulpvraag?
- Kan hij de aan het pgb verbonden taken op een verantwoorde manier uitvoeren? Hierbij gaat het onder meer om het kiezen van een zorgaanbieder, het aangaan van een contract en het aansturen van de zorgaanbieder. De inwoner mag hierbij ondersteund worden door mensen uit zijn sociaal netwerk, dan wel door een curator, bewindvoerder, mentor of gemachtigde.

Het gaat niet om het beheren van het budget, dat doet de SVB. Het is wel van belang om te weten dat een budgethouder, die voor vier of meer dagen per week ondersteuning inkoopt, een werkgever is met de werkgeversplichten die daarbij horen. Denk hierbij onder meer aan het overeenkomen van een redelijk uurloon, het doorbetalen van loon bij ziekte en het hanteren van een redelijke opzegtermijn.
De bekwaamheid voor het hebben van een pgb wordt in samenspraak met de inwoner getoetst, maar het oordeel van het integraal ondersteuningsteam is leidend. Als het team van mening is dat de inwoner onbekwaam is, dan kan het college het pgb weigeren. Tegen deze beslissing staat bezwaar en beroep open.

Artikel 3 Voorwaarden pgb sociaal netwerk

In de Jeugdwet is opgenomen dat de gemeente kan bepalen in welke gevallen en onder welke voorwaarden de inwoner aan wie een pgb verstrekt wordt, de mogelijkheid heeft om jeugdhulp te betrekken van een persoon die deze anders dan in de uitoefening van een beroep levert. Het gaat hier bijvoorbeeld om situaties waarin iemand zijn baan opzegt of minder gaat werken om kinderen intensief te ondersteunen of waarin het veiliger/praktischer is dat een naaste uit het gezin de jeugdhulp levert. Als iemand vanuit het sociaal netwerk de jeugdhulp gaat bieden, dan moet dat gepaard gaan met een wijziging in de bestaande situatie, omdat uit het verslag/integraal plan blijkt dat vanuit de bestaande situatie de inzet van het sociaal netwerk ontoereikend is. Extra inzet is dus nodig.
Het uitgangspunt is dat een pgb voor niet-professionele zorgverleners beperkt moet blijven tot die gevallen waarin dit aantoonbaar tot betere en effectievere jeugdhulp leidt. Het belang van de inwoner staat hierbij centraal. Het gaat om argumenten zoals:

- zorgcontinuïteit: de partner of ouder kan zorgen voor permanent toezicht. Een professional kan dit niet;
- emotionele binding: de ouder of andere familie/kennissen hebben een emotionele band die bijdraagt aan de effectiviteit van de jeugdhulp;
- een praktische reden: de partner of ouder kan taken flexibel combineren die anders door meerdere professionals op verschillende tijdstippen/locaties uitgevoerd worden.

Als iemand vanuit het sociaal netwerk de jeugdhulp gaat bieden, dan moet diegene wel over de juiste competenties en expertise beschikken:
- bereidheid tot het volgen van trainingen/cursussen waar nodig;
- bereidheid tot het samenwerken met professionals waar nodig en;
- de inzet mag niet leiden tot overbelasting. Indien nodig wordt tijdig aan de bel getrokken.

Een periodiek gesprek (1 keer per jaar of vaker) moet inzicht geven in de kwaliteit van de geboden jeugdhulp.
De persoon die vanuit het sociaal netwerk jeugdhulp biedt moet zich bewust zijn van de verantwoordelijkheid die hij, mogelijk langdurig, op zich neemt. De vraag die daarbij gesteld moet worden is: kan de persoon die jeugdhulp levert een keer overslaan als hij ziek is of op vakantie gaat en hoe wordt de jeugdhulp dan geleverd?
Als jeugdhulp ingezet wordt in situaties waarin sprake is van
onvoldoende opvoedvaardigheden of bij (dreigende) overbelasting, dan kan geen pgb ingezet worden voor het sociaal netwerk. Het is aan de professional om dit te beoordelen.

Artikel 4 Kwaliteitseisen pgb professionele aanbieders

In principe heeft de budgethouder zelf de regie over de ondersteuning die hij met het pgb inkoopt. Daarmee heeft hij ook de verantwoordelijkheid voor de kwaliteit. Tegelijkertijd is voor professionele aanbieders ook de Jeugdwet en de Wmo 2015 van toepassing. In hoofdstuk 4 van de Jeugdwet zijn kwaliteitseisen opgenomen die gesteld worden aan jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen. Zoals gezegd gaat het hierbij onder meer om verantwoorde hulp, het toepassen van de meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling, het beschikken over een VOG en het gebruiken van een hulpverleningsplan. Deze kwaliteitseisen worden aan alle professionele jeugdhulpaanbieders gesteld, dus ook aan aanbieders die op basis van een pgb jeugdhulp verlenen.

Artikel 6 Tarief pgb

In dit artikel worden de pgb tarieven per ondersteuningsvorm genoemd. In onderstaand overzicht wordt beschreven hoe deze tarieven tot stand gekomen zijn.

Ondersteuning/jeugdhulp	Informeel	Onderbouwing
Individuele begeleiding	€ 20 per uur	Besluit VWS: max. uurtarief voor inzet niet-professionals is € 20 in 2014.
Dagbesteding	€ 28 per dagdeel	Gebaseerd op pgb professioneel. Pgb tarief voor dagbesteding professioneel is € 42. Als dat 75% is en sociaal netwerk 50% kom je op een bedrag van € 28.
Dagbesteding met vervoer	€ 33 per dagdeel	Dit is de prijs van dagbesteding vermeerderd met de prijs voor vervoer ad € 5.
Kortdurend verblijf	€ 67 per dag	Gebaseerd op pgb professioneel. Als dat 75% is en sociaal netwerk 50% kom je op een bedrag van € 67.
Persoonlijke verzorging	€ 20 per uur	Besluit VWS: max. uurtarief voor inzet niet-professionals is € 20 in 2014.
Huishoudelijke ondersteuning	€ 14 per uur	Basis is de cao VVT. Bij professionele aanbieders wordt een opslag van 20% voor overhead gehanteerd.

Ondersteuning/jeugdhulp	Professioneel (basis)	Onderbouwing
Individuele begeleiding	€ 34 per uur	Pgb tarief CVZ 2014: € 35,85. Min 5% is € 34.
Dagbesteding	€ 42 per dagdeel	Pgb tarief CVZ 2014: € 44,30. Min 5% is € 42.
Dagbesteding met vervoer	€ 47 per dagdeel	Pgb tarief CVZ 2014: € 49,63. Min 5% is € 47.
Kortdurend verblijf	€ 101 per dag	Pgb tarief CVZ 2014: € 101.
Persoonlijke verzorging	€ 26 per uur	Pgb tarief CVZ 2014: € 27. Min 5% is € 26.

CVZ is het College voor zorgverzekeringen sinds april 2014 Zorginstituut Nederland.

Ondersteuning/jeugdhulp	Professioneel (specialistisch)	Onderbouwing
Individuele begeleiding	€ 51 per uur	Natura tarief begeleiding speciaal 2014 is gemiddeld € 100,47. Daarna gekort met 49% (is zelfde percentage als bij bepaling pgb professioneel) is € 54. Min 5% is € 51.
Dagbesteding	€ 52 per dagdeel	Natura tarief dagbesteding zwaar 2014 is gemiddeld € 82. Daarna gekort met € 49% (is zelfde percentage

		als bij bepaling pgb professioneel) is € 55. Min 5% is € 52.
Dagbesteding met vervoer	€ 58 per dagdeel	In natura wordt € 5 berekend voor vervoer.
Persoonlijke verzorging	€ 37 per uur	Natura tarief persoonlijke verzorging speciaal 2014: € 76,72. Daarna gekort met 49% (is zelfde percentage als bij bepaling pgb professioneel) is € 40. Min 5% is € 37.

Artikel 7 Uitbetaling pgb

In de Wmo 2015 is de verplichting opgenomen dat gemeenten pgb's uitbetalen in de vorm van het trekkingsrecht. Dit houdt in dat de gemeente het pgb niet op de rekening van de budgethouder stort, maar op de rekening van de Sociale Verzekeringsbank (SVB). De budgethouder laat via declaraties of facturen aan de SVB weten hoeveel uren ondersteuning geleverd zijn, waarna de SVB de uitbetaling aan de zorgaanbieder doet. Het niet bestede bedrag wordt na afloop van de verantwoordingsperiode door de SVB terugbetaald aan de gemeente. Het rijk heeft besloten dat gemeenten eenmalige pgb's voor bijvoorbeeld een woningaanpassing of vervoermiddel in 2015 nog zelf kunnen betalen aan de inwoner. Het blijkt namelijk niet mogelijk om per 1 januari 2015 eenmalige pgb's volgens de werkwijze van het trekkingsrecht via de SVB uit te voeren.

Artikel 18 Ernstige Enkelvoudige Dyslexie

De samenwerkende partners bij dyslexiezorg zijn de gemeente, scholen en zorgaanbieders. Scholen zijn verantwoordelijk voor de signalering en begeleiding van kinderen met dyslexie. De gemeente is verantwoordelijk voor dyslexiezorg bij Ernstige Enkelvoudige Dyslexie (EED); dyslexie zonder bijkomende stoornissen die belemmerend zijn voor de behandeling. In deze nadere regels wordt EED aangewezen als vrij toegankelijke voorziening. Dit maakt mogelijk dat EED-zorg ingezet wordt op voordracht van de school, na afstemming in het ondersteuningsteam van de school. Hiervoor is gekozen omdat bij EED in principe sprake is van enkelvoudige problematiek, waarbij het inschakelen van het jeugd- en gezinsteam als een onnodige extra schakel gezien wordt. Het is aan de gecontracteerde EED-zorgaanbieder om aan de hand van het Protocol Dyslexie Diagnostiek en Behandeling te bepalen of aan de criteria voor EED-zorg die de gemeente gesteld heeft, voldaan wordt. Als sprake is van meervoudige problematiek en/of bijkomende gezinsproblematiek, dan schakelt de zorgaanbieder in overleg met de inwoner het betreffende jeugd- en gezinsteam in. Na beëindiging van de EED-zorg informeert de zorgaanbieder in overleg met de inwoner het ondersteuningsteam van de school.

Artikel 19 Woningsanering

Als sprake is van een aantoonbare beperking als gevolg van COPD, astma of allergie (zolang de allergie niet voortvloeit uit de aard van de gebruikte materialen in de woning of de bouwtechnische staat van de woning) waardoor vervanging van vloerbedekking of gordijnen noodzakelijk is, dan kan hiervoor (onder voorwaarden) een pgb verstrekt worden.

Artikel 20 Primaat verhuizen

Onder de oude Wet maatschappelijke ondersteuning bestond het verhuisprimaat, wat inhield dat de woning alleen aangepast werd als verhuizen naar een geschikte woning niet mogelijk of niet de goedkoopst adequate oplossing was. Het verhuisprimaat werd opgelegd als woningaanpassingen boven een bepaald normbedrag uitkwamen, waarmee voorkomen werd dat de gemeente voor onbeheersbare kosten kwam te staan.

Onder de Wmo 2015 wordt bij alle meldingen de nadruk gelegd op het onderzoek naar de persoonskenmerken en de mate waarin de inwoner de noodzaak van de ondersteuning had kunnen voorzien. Als een maatwerkvoorziening (zoals een woningaanpassing) nodig is, dan wordt nog steeds de goedkoopst adequate voorziening verstrekt. Vooral bij grote woningaanpassingen wordt dus nog steeds de afweging gemaakt of dit de goedkoopst adequate oplossing is. Om discussie over het al dan niet toekennen van een grote woningaanpassing te voorkomen, en richting te geven wordt nog steeds het verhuisprimaatbedrag gehanteerd. Als de kosten boven dit bedrag uitkomen, dan wordt geen grote woningaanpassing verstrekt, maar wordt de inwoner geadviseerd om te verhuizen, tenzij er zwaarwegende redenen zijn om niet te verhuizen. Als dat nodig is, dan wordt ondersteuning geboden bij het vinden van een geschikte woning.

Als de inwoner ervoor kiest om niet te verhuizen en zijn woning volledig aan te laten passen (en dat is technisch mogelijk), dan heeft de inwoner de mogelijkheid om het pgb voor verhuiskosten te gebruiken voor de aanpassing van de woning. Voorwaarde is dat de inwoner de woning volledig geschikt laat maken. Als daarna (dus nadat de inwoner de woning heeft laten aanpassen) nog aanvragen voor woonvoorzieningen ingediend worden, dan worden alleen woonvoorzieningen verstrekt die in een (andere) geschikte woning ook verstrekt zouden worden. Dit is bijvoorbeeld het geval als de inwoner achteruit gaat en daardoor een tillift of een bijzondere toiletstoel nodig heeft. Dergelijke voorzieningen zouden immers ook nodig geweest zijn als de inwoner verhuisd was naar een geschikte woning.

Artikel 21 Verhuiskosten

Een verhuizing die samenhangt met een levensfase (bijvoorbeeld ouder worden en kleiner en gelijkvloers willen gaan wonen) is voorzienbaar. Omdat inwoners voor dit soort verhuizingen geld kunnen reserveren, worden deze verhuizingen als algemeen gebruikelijk beschouwd. Hiervoor wordt dus geen verhuiskostenvergoeding verstrekt. Ook als de inwoner voor het eerst zelfstandig gaat wonen en bekend is met een beperking, dan wordt geen verhuiskostenvergoeding verstrekt. Als sprake is van een dusdanig

laag inkomen dat geld reserveren niet of slechts in beperkte mate mogelijk is, dan kan hiervoor een beroep gedaan worden op de bijzondere bijstand. Als de inwoner als gevolg van plotseling opgetreden beperkingen onvoorzien met een verhuizing geconfronteerd wordt, dan kan mogelijk wel een verhuiskostenvergoeding verstrekt worden. Dit is maatwerk.
De hoogte van de verhuiskostenvergoeding wordt afgestemd op de grootte van het huishouden. Het betreft een pgb voor de kosten van verhuizing en stoffering.
De inwoner moet zelf naar een geschikte woning zoeken. Een cliëntondersteuner kan, als dat nodig is, ondersteuning bieden. Een medewerker van het integraal ondersteuningsteam bekijkt samen met de inwoner de woning om te beoordelen of deze geschikt is. Uiteraard beslist de inwoner zelf of hij de woning wil accepteren. Bij een weigering wordt de inwoner gewezen op het feit dat er slechts weinig aangepaste woningen vrijkomen.
Tenslotte kan een verhuiskostenvergoeding verstrekt worden als de inwoner een aangepaste woning op verzoek van de gemeente verlaat. Het betreft hier situaties waarin de inwoner voor wie de woning aangepast was, verhuisd is naar een Wlz-instelling of waarin een partner, waarvoor de aangepaste woning noodzakelijk was, overleden is.
In uitzonderlijke situaties kan (voor maximaal drie maanden) een vergoeding verstrekt worden voor tijdelijke dubbele woonlasten, als de inwoner bijvoorbeeld tijdens de uitvoering van de woningaanpassing niet in de eigen woning kan wonen.

Artikel 23 Afschrijvingstermijnen bij aanpassing van badkamer en keuken

Uit recente jurisprudentie blijkt dat elke badkamer of keuken eens in de 20 jaar vervangen wordt (norm sociale woningbouw) en dat dit algemeen gebruikelijk is. Bij een aanvraag voor een aanpassing van een badkamer of keuken wordt daarom rekening gehouden met de leeftijd van de badkamer of keuken en het uitrustingsniveau voor de sociale woningbouw. Dit laatste geldt overigens voor alle woonvoorzieningen.
Als een keuken of badkamer meer dan 20 jaar oud is, dan wordt ervan uitgegaan dat de aanpassing met de vervanging van de keuken of badkamer meegenomen kan worden. Komen er vanwege de beperking van de inwoner extra voorzieningen of kosten bij, dan kunnen deze meerkosten vergoed worden in de vorm van een pgb, mits dit noodzakelijk is. Als een keuken of badkamer minder dan 20 jaar oud is, dan is de hoogte van het pgb naar rato van de leeftijd van de keuken of badkamer. Voorbeeld: als een badkamer 16 jaar oud is en een aanpassing nodig is omdat het bad verwijderd moet worden en een vloer op afschot gemaakt moet worden, dan krijgt de inwoner 4/20 van de goedkoopst adequate oplossing.

Artikel 24 Autokostenvergoeding

Voor het gebruik van de eigen auto wordt in principe geen vergoeding verstrekt. Pas als blijkt dat de inwoner door zijn beperking volledig aangewezen raakt op het gebruik van de eigen auto (inclusief de korte afstanden) en hierdoor zijn auto aantoonbaar meer dan voorheen nodig heeft, waarbij hij een lokale vervoersbehoefte groter dan 2000 kilometer op jaarbasis heeft, dan kan overwogen worden om een pgb te verstrekken. Hierbij worden alle vervoersvoorzieningen en/of andere oplossingen die de inwoner tot zijn beschikking heeft, meegewogen. Echter als de inwoner plotseling beperkt raakt en hij kan zijn vervoersbeperking met zijn eigen vervoersvoorziening (zoals een auto) oplossen, dan kan de conclusie getrokken worden dat de inwoner de hulpvraag zelf kan oplossen.

Artikel 25 Sportvoorziening

Sporten kan een belangrijk middel tot participatie zijn. Als het voor de inwoner zonder sportvoorziening niet mogelijk is om een sport te beoefenen en de kosten hiervoor aanzienlijk hoger zijn dan de gebruikelijke kosten die een persoon zonder een beperking heeft voor dezelfde (of een vergelijkbare) sport, dan kan een sportvoorziening verstrekt worden. Dat kan een sportrolstoel zijn, maar ook een ander hulpmiddel. Op basis van eerdere Wmo regelgeving en jurisprudentie kan gesteld worden dat het redelijk is om maximaal eens per drie jaar hiervoor een pgb te verstrekken, waarin tevens de kosten voor onderhoud, reparatie en verzekering meegenomen zijn. De inwoner moet aantonen dat er sprake is van een actieve sportbeoefening. De ervaring leert dat sportclubs, sponsors of fondsen vaak bereid zijn een deel van de kosten te vergoeden. Bovendien kost sporten zonder beperking ook geld dus mag van de inwoner zelf ook verwacht worden dat hij een deel van de kosten draagt.
Als nog geen sprake is van actieve sportbeoefening, dan kan de inwoner een pgb ontvangen voor de huur van sporthulpmiddelen gedurende een proefperiode van maximaal zes maanden, zodat de inwoner (met zijn beperking) een sport kan uitproberen. Hiervoor kan de inwoner een sportadvies vragen aan een revalidatiecentrum of een gecertificeerde sportschool waaraan een sportarts verbonden is.

Artikel 29 Bijdrage algemene voorziening

De artikelen 2.1.4 en 2.1.5 van de Wmo 2015 bieden de mogelijkheid om bij de verstrekking van een maatwerkvoorziening/pgb of algemene voorziening een bijdrage in de kosten aan de inwoner te vragen. De Wmo 2015 maakt onderscheid tussen een bijdrage voor een maatwerkvoorziening en een bijdrage voor een algemene voorziening. Een bijdrage voor een algemene voorziening mag de gemeente bepalen en kostendekkend zijn. Een bijdrage voor een maatwerkvoorziening is gelimiteerd tot een bedrag gelijk aan de kostprijs van de voorziening.
Met betrekking tot de bijdrage die gebruikers van een algemene voorziening betalen, wordt onderscheid gemaakt tussen algemene voorzieningen die vanuit particulier initiatief gerealiseerd worden en algemene voorzieningen die in opdracht van het college gerealiseerd worden.

Bij algemene voorzieningen vanuit particulier initiatief zijn de initiatiefnemers vrij om inwoners een bijdrage te vragen. De initiatiefnemers bepalen zelf de hoogte van de bijdrage. De bijdrage wordt geïnd door de initiatiefnemers.
Het college kan binnen en buiten de Wmo 2015 regelingen treffen waarmee groepen inwoners gecompenseerd worden voor (een deel van) de bijdrage voor een algemene voorziening vanuit particulier initiatief. Voorbeelden van dit soort regelingen zijn het Jeugddeelnamefonds en in individuele gevallen bijzondere bijstand voor minima. Informatie over het gebruik van deze regelingen is onderdeel van het gesprek na de melding van de hulpvraag.
Voor algemene voorzieningen die in opdracht van het college gerealiseerd worden, geldt dat de aanbieder van de voorziening alleen een bijdrage aan de inwoner kan vragen voor algemeen gebruikelijke kosten die vanuit de voorziening betaald worden voor de inwoner. Algemeen gebruikelijke kosten zijn kosten die alle inwoners maken in het dagelijks leven, ook inwoners die geen gebruik maken van de voorziening. Denk bijvoorbeeld aan een bijdrage voor een maaltijd bij een maaltijdservice of een bijdrage voor een wasmiddel bij een was- en strijkservice. De aanbieder van de voorziening kan geen bijdrage vragen voor dienstverlening. De bijdrage wordt geïnd door de aanbieder.
Omdat het hier gaat om algemeen gebruikelijke kosten die alle inwoners maken, compenseert het college (een deel van) de bijdrage voor een algemene voorziening niet. Bij algemeen gebruikelijke kosten is immers geen sprake van een mogelijke stapeling van aanvullende kosten die een inwoner vanwege zijn persoonlijke situatie genoodzaakt is te maken.

Artikel 30 Bijdrage maatwerkvoorziening of pgb

Op een maatwerkvoorziening/pgb blijft een landelijke inkomensafhankelijke bijdrageregeling van toepassing die vastgelegd is in het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015. Geen bijdrage wordt gevraagd voor:

- voorzieningen voor inwoners onder de 18 jaar, uitzondering hierop zijn de woningaanpassingen, hiervoor wordt aan de ouder(s) een bijdrage gevraagd;
- een rolstoel en het onderhoud hiervan;
- het CVV, hiervoor wordt een gereduceerd tarief (ritbijdrage) aan de inwoner gevraagd.

Het bijdrageplichtig inkomen wordt vastgesteld door het CAK en is afhankelijk van het inkomen en het vermogen van de inwoner en zijn echtgenoot. Op basis van dit inkomen wordt de maximale bijdrage vastgesteld. De hoogte van de bijdrage is afhankelijk van:

- de hoogte van het inkomen van de inwoner (de inwoner kan bij het CAK om een correctie van zijn inkomen vragen als zijn inkomen inmiddels lager is dan zijn inkomen in het rekenjaar, het rekenjaar ligt twee jaar voor het jaar waarin de aanvraag gedaan is);
- de samenstelling van het huishouden van de inwoner;
- de leeftijd van de inwoner;
- de kosten van de maatwerkvoorziening/pgb;
- al betaalde bijdragen.

Voor alle maatwerkvoorzieningen geldt de termijn zolang de voorziening gebruikt wordt of tot de kostprijs van de voorziening bereikt is. De kostprijs van de voorziening vormt een belangrijke beperking van de termijn waarover een bijdrage gevraagd mag worden. De bijdrage mag niet hoger zijn dan de kostprijs. Dus zodra de inwoner een bijdrage ter hoogte van de kostprijs betaald heeft, dan kan niet langer een bijdrage gevraagd worden. Bij de huur van een voorziening geldt geen maximale termijn voor de bijdrage, maar wordt een bijdrage gevraagd zolang de gemeente huur betaalt voor de voorziening.

Artikel 31 Mantelzorgwaardering

Het college heeft grote waardering voor de inzet van mensen die mantelzorg verlenen aan inwoners. Daarom stelt het college een geldbedrag beschikbaar om deze waardering te tonen. Met een geldbedrag kan elke mantelzorger zelf kiezen op welke manier hij het bedrag wil besteden. Het bedrag kan een bijdrage leveren aan de meerkosten die veel mantelzorgers maken, maar kan ook besteed worden aan een dagje uit.
De mantelzorgwaardering is niet alleen een blijk van waardering vanuit het college, maar ook vanuit de inwoner die mantelzorg ontvangt. Daarom kan alleen de inwoner die mantelzorg ontvangt, eventueel met hulp van iemand uit zijn sociaal netwerk, één geldbedrag aanvragen voor zijn mantelzorger(s).
Voor de beoordeling of iemand in aanmerking komt voor het geldbedrag, wordt als richtlijn de volgende definitie van mantelzorg aangehouden:
Iemand is mantelzorger als: een persoon langdurig en onbetaald zorgt voor iemand die chronisch ziek, gehandicapt of hulpbehoevend is. En met wie hij een persoonlijke band heeft. Dat kan een familielid zijn, maar ook een vriend of een kennis. Een mantelzorger is geen beroepskracht. Bij mantelzorg beslaat de verzorging meer dan acht uur per week gedurende een periode van meer dan drie maanden.
Mantelzorg is zorg die bovenop de normale dagelijkse zorg van gezinsleden en huisgenoten voor elkaar komt, zoals zorg voor het huishouden of zorg voor de kinderen.
De mantelzorgwaardering is bedoeld voor de mantelzorgers van inwoners die in de gemeente wonen. De mantelzorger kan dus buiten de gemeente wonen.

Een inwoner die mantelzorg ontvangt kan, als hij een beroep wil doen op het geldbedrag, eventueel met hulp van iemand uit zijn sociaal netwerk, een melding doen bij een medewerker van het integraal ondersteuningsteam van de gemeente.
De mantelzorgwaardering kan, afhankelijk van de persoonlijke situatie, verstrekt worden voor een bepaalde periode of voor onbepaalde tijd. Betaling vindt jaarlijks plaats. Bij verstrekking voor onbepaalde tijd geldt dat de mantelzorgwaardering ingetrokken wordt als de inwoner die mantelzorg ontvangt verhuist naar een andere gemeente of overlijdt of de mantelzorger van de inwoner niet meer voldoet aan de richtlijn zoals omschreven in lid 3.
Met het vervallen van de landelijke regeling van het mantelzorgcompliment vervalt ook de grondslag van de vrijstelling in artikel 1a lid 4 van de Successiewet 1956. Ontvangers van het mantelzorgcompliment konden bij overlijden van degene voor wie zij zorgden, als zij erfgenaam waren, vrijstelling op erfbelasting over de woning van de overledene krijgen. De rijksoverheid bekijkt of het wenselijk en mogelijk is om de vrijstelling toch in enige vorm te behouden. Mocht de gemeentelijke mantelzorgwaardering gekoppeld worden aan de genoemde vrijstelling, dan stelt het college hierover aanvullende nadere regels vast.